

динарството, овощарството, пчеларството и тѣ искатъ такива работници. Всѣка професия въ днешно време иска своя образованъ и просвѣтенъ майсторъ. Както за учителитѣ и свещеницитѣ се пишатъ разни книги и списания, които тѣ получаватъ, четатъ и все повече и повече се просвѣщаватъ, така сжщо се печататъ книги и списания и по земедѣлие, и по овощарство и по пчеларство, но, за голѣмо съжаление, малцина ги получаватъ и четатъ. А за нашата община, съ прискърбие ще отбележимъ, че никой не прави това. Достатъчно е само единъ-два пжти да посрещнете пощата, за да се увѣрите въ това. Ще видите, че наистина пощаджията донася въ селото ни книги, списания и вестници само за учителитѣ и свещеника. За друго никога не се донася нито списание, нито вестникъ, нито нѣкаква друга книга. Никой нищо не чете.

Мнозина отъ васъ, драги младежи, презъ ученическитѣ си години, заинтересовани отъ вашия учителъ, съ сълзи на очи сте се молили на родителитѣ си да ви дадатъ пари освенъ за необходимитѣ ви учебничета, но и да се абонирате за нѣкое препоръчено отъ учителя ви детско списание. Припомнете си радостта, която сте изпитвали, когато сте били чути и удовлетворени отъ родителитѣ си. Припомнете си още по-големата радостъ, която сте изпитвали при получаване на всѣка

книжка отъ любимото ви списание, за което ви е билъ абонаментъ вашиятъ учителъ. Припомнете си най-сетне и още по-големата радостъ, която сте изпитвали при четенето на хубавитѣ разказчета въ него. Азъ не вѣрвамъ нѣкоя да отрече всичко това.

Но, за голѣмо съжаление, всички радости, всички наслади отъ книгата, отъ съкровищата на всички знания, се свѣршватъ за васъ съ изкарване на училището. Една-две години следъ това вие прекарвате все при родителитѣ си у дома. Азъ не вѣрвамъ да откажете, че вие нѣкога сте се същали за блаженитѣ минути, които сте изпитвали отъ четенето на вашитѣ книжки и списания. Не вѣрвамъ да отречете сжщо, че нѣкога ви се е поисквало пакъ да се абонирате и получавате пакъ обичното ви списание. Решавате се и отново се обръщате къмъ родителитѣ си за пари. Тѣ обаче, освенъ дето сопнато отказватъ да ви дадатъ, но сжще-временно ви и казватъ, че сте се изучили вече и не трѣбва да харчите пари за книги. Като ви се повтори това нѣколко пжти, у васъ се слага убеждението, че наистина това е така, наистина човѣкъ се учи само докато е ученикъ.

Минаватъ се нѣкоя и друга година и вие все повече и повече охладявате къмъ четенето, докато най-после съвсемъ и не поимисляте за това. У васъ съ течение на времето съвсемъ изчезва ну-